09/02/2024

Άγιον Όρος για γάμο ομοφυλοφίλων: “Είναι μεγάλο το έγκλημα. Ασελγούν στην ανθρώπινη φύση”

/ Αγιορείτικα

Το ζήτημα της νομοθέτησης γάμου ομοφυλοφίλων και η τεκνοθεσία κυριάρχησε στην έκτακτη διπλή Ιερά Σύναξη στο Άγιον Όρος η οποία πραγματοποιήθηκε χθες, Πέμπτη 8 Φεβρουαρίου, στις Καρυές, παρουσία των 40 Καθηγουμένων και Αντιπροσώπων των Ιερών Μονών του Αγίου Όρος.

Όπως είχε γράψει το ope.gr, η έκτακτη Διπλή Ιερά Σύναξη στο Άγιον Όρος έγινε με αποκλειστικό περιεχόμενο συζήτησης το επίμαχο νομοσχέδιο. *“Είναι μεγάλο το έγκλημα. Ασελγούν στην ανθρώπινη φύση, διότι στην ουσία σταματούν την φυσιολογική ανάπτυξη και ανεπίγνωστα, καταστρέφουν τον άνθρωπο. Αλλά υπάρχει Αυτός που δημιούργησε τα πάντα από αγάπη και σοφία και παρακάμπτει τι*

αδυναμίες μας και οδηγεί τα πάντα εις αγαθόν τέλος”, τονίζεται, μεταξύ άλλων.

Αναλυτικά το ανακοινωθέν:

Μὲ ἀφορμὴ τὴν κατάθεση τοῦ νομοσχεδίου «Ἰσότητα στὸν πολιτικὸ γάμο. Τροποποίηση τοῦ Ἀστικοῦ κώδικα καὶ ἄλλες διατάξεις» γιὰ ψήφιση ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ Βουλή, συνῆλθαν στὶς Καρυές, σήμερα 8.2.2024, οἱ 40 Καθηγούμενοι καὶ Ἀντιπρόσωποι τῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους καὶ λόγῳ τῆς μείζονος καὶ ἰδιαζούσης σοβαρότητος τοῦ θέματος ἀποφάσισαν νὰ ἀπευθυνθοῦν μὲ τὴν παροῦσα ἀνακοίνωση σὲ κάθε καλοπροαίρετο ἄνθρωπο καὶ νὰ συμπαρασταθοῦν στὴν ἀγωνία καὶ τὸν ἀγώνα τῆς Ἐκκλησίας γιὰ τὴν προστασία τοῦ πυρήνα τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς.

Τὸ νομοθέτημα, ὅπως προβλέπει τὸ σχέδιο νόμου, ἐνῶ θέλει νὰ διασφαλίσει τὴν ἀρχὴ τῆς ἰσότητος μέσῳ τῆς σύναψης «γάμου» σὲ πρόσωπα τοῦ ἰδίου φύλου καὶ ἀκόμη τὴν προστασία ἀπὸ διακρίσεις, καταστρατηγεῖ θεμελιώδεις ἀρχὲς τῆς ἀνθρώπινης ὑπάρξεως καὶ θανατώνει τὴν δυνατότητα τῆς ζωῆς καὶ τῆς φυσιολογικῆς ἀναπτύξεως τοῦ παιδιοῦ. Διαλύεται ὄχι ἡ ἀνθρώπινη οἰκογένεια, ἀλλὰ ὁλόκληρη ἡ ἀνθρώπινη ὕπαρξη.

Ἀλήθεια πῶς λειτουργεῖ ἡ ζωή; Ὁ καθένας μας προέρχεται ἀπὸ μία μητέρα καὶ ἕνα πατέρα, σύμφωνα καὶ μὲ τὴν ἀπόκριση τοῦ Χριστοῦ: «οὐκ ἀνέγνωτε ὅτι ὁ ποιήσας ἀπ’ ἀρχῆς ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς;» (Ματθ. 9, 4). Ἡ θεσμοθέτηση «γάμου» μεταξὺ προσώπων τοῦ ἰδίου φύλου εἶναι ἀνατροπὴ τοῦ χριστιανικοῦ γάμου καὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς οἰκογένειας καὶ ἔχει ἀπορριφθεῖ ἀπὸ τὴν σύνολη ἐκκλησιαστικὴ παράδοση καὶ ἀντιμετωπίζεται μὲ τὴν μετάνοια, ἡ ὁποία εἶναι ἀλλαγὴ τρόπου ζωῆς.

Ἐπίσης, τὸ ἔμβρυο κυοφορεῖται ἐννέα μῆνες καὶ γεννιέται. Τὸ νεογνὸ τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τὸ πιὸ ἀσθενὲς νεογέννητο τῆς κτίσεως. Δὲν μπορεῖ νὰ κάνει τίποτε. Ἐὰν δὲν τὸ φροντίσει ἡ μάνα του, δὲν τὸ θηλάσει, πέθανε... Ὁ Θεὸς δίνει τὴν εὐθύνη στοὺς γεννήτορες νὰ συμπράξουν στὴν διαμόρφωσή του καὶ νὰ γίνουν μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο συνδημιουργοὶ τοῦ Θεοῦ. Ἐὰν τυχὸν τὸ νεογέννητο στρέψει τὸ βλέμμα πρὸς τὴν μητέρα καὶ θέλει θηλασμό, καὶ στὴν θέση της βρίσκεται κάποιος ἄλλος, συγχέει τὶς πληροφορίες, παραμορφώνεται, ἀτιμάζεται.

Τὸ χρέος σεβασμοῦ σὲ ἕνα νέο πλάσμα ἀπαιτεῖ θυσία γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ἀναπτυχθεῖ φυσιολογικά, νὰ χαρεῖ τὴν ζωή του. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος τρόπος ἑνώσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρώπου. Μετὰ ἀπὸ ἐννέα μῆνες γεννιέται σὲ μία εὐρύτερη μήτρα, ποὺ εἶναι τὸ οἰκογενειακὸ περιβάλλον, καὶ ἀρχίζει μία ἄλλη πλάση τοῦ ἀνθρώπου, τοῦ παιδιοῦ, μέσα στὴν οἰκογένεια.

Γνωρίζει τὴν μητέρα σὰν τὴν γυναῖκα ποὺ τὸ θηλάζει καὶ τὸ τρέφει μὲ τὸ γάλα της καὶ τὸ περιποιεῖται. Γνωρίζει τὸν πατέρα σὰν τὸν ἄνδρα ποὺ τὸ ἀγαπᾶ καὶ τὸ φροντίζει μὲ τὸν τρόπο του. Παίρνει δύναμη πνευματικὴ καὶ σωματικὴ ἀπὸ τὸν ἀμοιβαῖο σεβασμὸ τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας γιὰ νὰ προχωρήσει στὴν δεύτερη φάση ποὺ περνᾶ στὴν παιδικὴ ἡλικία, πάει στὴν ἐφηβική, προχωρεῖ ἐλεύθερο μέσα στὴν κοινωνία καὶ δέχεται τὴν ἀγωγὴ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ τόπου του.

Ὁ Θεὸς φτιάχνει τὸν ἄνθρωπο γιὰ νὰ ζήσει, ὄχι γιὰ νὰ πεθάνει• οὔτε νὰ πεθάνει στὴν μήτρα τῆς μητέρας του, οὔτε στὴν μητρα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, οὔτε στὴν μήτρα τῆς ἱστορίας. Συμμετέχει στὸ θαῦμα τῆς ζωῆς, γιὰ νὰ ζήσει καὶ νὰ ἀναληφθεῖ στὴν αἰώνια ζωή. Κι αὐτό, μὲ τὴν χάρη τοῦ Πνεύματος τὸ κάνει ἡ Ἐκκλησία, δι' ἧς «νεουργεῖται καὶ θεουργεῖται ἡ σύμπασα». Κι αὐτὴ ἀποτελεῖ τὴν τελικὴ μήτρα, ἡ ὁποία πλάθει τὸν ἄνθρωπο καὶ τὸν ἑτοιμάζει νὰ γεννηθεῖ στὸν χῶρο τῆς καινῆς πολιτείας, στὰ «σκηνώματα» τὰ ἀγαπητὰ καὶ ποθούμενα τῆς ἐλευθερίας τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.

Αὐτὸς εἶναι ὁ σκοπὸς καὶ ὁ λόγος, γιὰ τὸν ὁποῖο ὁ Θεὸς δημιούργησε τὸν κόσμο καὶ τὸν ἄνθρωπο. Αὐτοὶ ποὺ ἀπελευθερώθηκαν καὶ γεννήθηκαν πέρα ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς ἱστορίας, δηλαδὴ στὴν χάρη τῆς αἰώνιας ζωῆς, ὑπάρχουν, προσεύχονται καὶ μᾶς συγκρατοῦν ὅλους στὴν ζωή, καὶ ἀποτελοῦν τὸν πολικὸ ἀστέρα, ὅπου κατευθύνεται ἡ ἀνθρωπότης. Ἡ ἐπιχειρούμενη ὕβρις, μὲ τὴν ἀρχικὴ ἔννοια τῆς λέξεως, ἀποτελεῖ ἄρνηση τῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, ἀποσάθρωση στὰ θεμέλια τοῦ οἰκοδομήματος τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν θίγεται μόνο τὸ εὐαγγέλιο καὶ ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία. Ἀποδομεῖται τὸ σύμπαν.

Εἴτε εἶσαι πιστὸς εἴτε ἄπιστος, θὰ γεννηθεῖς μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Ὅταν αὐτὰ τὰ ἀλλοιώνεις, στὴν οὐσία ἀποφασίζεις ἕνα ἀργὸ ἀλλὰ σίγουρο θάνατο τῆς ἀνθρωπότητος. Ὅταν παντρεύονται στὴν ἐκκλησία, ἄνδρας καὶ γυναῖκα, παίρνουν τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας καὶ εὐχὲς γιὰ πολυτεκνία καὶ καλλιτεκνία. Ὁ ἀληθινὸς χαρακτήρας τοῦ γάμου φανερώνεται μὲ ἐνάργεια μὲ τὴν παρουσία τοῦ Χριστοῦ στὸν γάμο τῆς Κανᾶ, διότι «τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν» κατὰ τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Αὐτὸς ὁ «γάμος», ποὺ προωθεῖται σήμερα, ὁδηγεῖ στὸ ἀδιέξοδο. Ἑτοιμάζονται πλάσματα τραυματισμένα, ἀνάπηρα. Σεβαστεῖτε τὴν φύση τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὸ ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ τὴν μήτρα τῆς μητέρας του, ἀνεξάρτητα φυλῆς, γλώσσας καὶ πίστεως, ἔχει ἀνάγκη νὰ τὸ θηλάσει ἡ μητέρα του.

Οἱ σκέψεις αὐτὲς δὲν εἶναι ἀποκύημα φαντασίας, ἀλλὰ στηρίζονται στὴν Γραφὴ καὶ τοὺς Ἀποστόλους, στὴν Παράδοση καὶ τὶς ἀποφάσεις τῶν Πατέρων, οἱ ὁποῖοι θέσπισαν ὅρους γιὰ τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ ἱεροὺς κανόνες, ποὺ καθορίζουν τὰ ὅρια μέσα στὰ ὁποῖα πρέπει νὰ κινοῦνται ὅλα τὰ μέλη της. Ἰδιαίτερα ὁ ἀπόστολος Παῦλος εἶναι σαφής, ὅταν τονίζει ἐμφατικά: «ἢ οὐκ οἴδατε ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν; μὴ πλανᾶσθε• οὔτε πόρνοι οὔτε εἰδωλολάτραι οὔτε μοιχοὶ οὔτε μαλακοὶ οὔτε ἀρσενοκοῖται οὔτε κλέπται οὔτε πλεονέκται οὔτε μέθυσοι, οὐ λοίδοροι, οὐχ ἅρπαγες βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσουσιν» (Α΄ Κορ. 6, 9-10). Ταυτόχρονα ἡ Ἐκκλησία συνεχίζει τὴν ἀποστολή της, ποιμαίνει καὶ θεραπεύει, ὥστε ὅλοι οἱ πιστοὶ νὰ ζοῦν σὲ κοινωνία μὲ τὸν Χριστὸ καὶ τοὺς ἀδελφούς τους, νὰ τοὺς διακρίνει ἡ ἀνιδιοτελὴς ἀγάπη καὶ φιλαδελφία.

Ὁ Θεὸς ἀγαπᾶ ὅλους μας, δικαίους καὶ ἀδίκους, ἁγίους καὶ ἁμαρτωλούς. Αὐτὸ κάνει καὶ ἡ Ἐκκλησία, χωρὶς νὰ ἀποκλείει κανέναν, ὅπως αὐτὸ φανερώνεται μέσα σὲ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς καὶ τῶν ἀνθρώπινων ἀδυναμιῶν. Ἡ Ἀγάπη βασιλεύει. Εἶναι ντροπὴ γι' αὐτοὺς ποὺ κάνουν αὐτὰ τὰ νομοσχέδια καὶ θεωροῦν φυσικὴ αὐτὴ τὴν ἐξέλιξη.

Ἐνθαρρύνουμε καὶ ἐπαινοῦμε ὅσους προκρίνουν τὴν φωνὴ τῆς συνειδήσεως ἔναντι τῆς τυχὸν κομματικῆς πειθαρχίας καὶ εἴμαστε συνοδοιπόροι εἰς τὸν ἀγῶνα τους. Ὡστόσο, ὑπάρχει ἡ ὑγεία τῆς ζωῆς τοῦ σώματος τῆς ἀνθρωπότητος ποὺ ἀποβάλλει ὅλα αὐτὰ τὰ στοιχεῖα τὰ ὁποῖα ἐπιχειροῦν νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἀληθινὴ ὕπαρξη τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει Ἐκεῖνος ποὺ διευθύνει τὰ πάντα. Αὐτὸς ποὺ ἔκανε τὸν κόσμο καὶ τὸν ἄνθρωπο, γιὰ νὰ ζήσει στὴν αἰωνιότητα καὶ νὰ ὑπάρχει, Αὐτὸς ὑπάρχει καὶ μᾶς προστατεύει, παρουσιάζεται σὰν ἀδύνατος καὶ ἀνύπαρκτος.

Σὲ Αὐτὸν θὰ προσκρούσουν ὅλοι αὐτοὶ ποὺ θέλουν νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ζωή. Ἴσως νὰ μὴν ἀντιλαμβάνονται ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ βιασύνη καὶ ἡ ἐπιμονὴ γιὰ τὴν ψήφιση τοῦ νομοσχεδίου φανερώνει ἀδυναμία καὶ εἶναι εἰς βάρος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν ποὺ ὑποτίθεται ὅτι θέλουν νὰ προστατεύσουν.

Μόνο ἀπὸ σεβασμὸ σὲ αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους ἐκφράζουμε καὶ τονίζουμε μὲ τρόπο ἐμφατικὸ τὶς ἀρχὲς τῆς ζωῆς.

Εἶναι μεγάλο τὸ ἔγκλημα. Ἀσελγοῦν στὴν ἀνθρώπινη φύση, διότι στὴν οὐσία σταματοῦν τὴν φυσιολογικὴ ἀνάπτυξη καὶ ἀνεπίγνωστα, καταστρέφουν τὸν ἄνθρωπο. Ἀλλὰ ὑπάρχει Αὐτὸς ποὺ δημιούργησε τὰ πάντα ἀπὸ ἀγάπη καὶ σοφία καὶ παρακάμπτει τι ἀδυναμίες μας καὶ ὁδηγεῖ τὰ πάντα εἰς ἀγαθὸν τέλος.

Ἅπαντες οἱ ἐν τῇ Ἐκτάκτῳ Διπλῇ Ἱερᾷ Συνάξει Ἀντιπρόσωποι καὶ Προϊστάμενοι
τῶν εἴκοσιν Ἱερῶν καὶ Εὐαγῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω.

ΔΙΕΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ

Διπλές Συνάξεις γίνονται όταν η Ιερά Κοινότητα κρίνει ότι για μερικά ζητήματα που αφορούν είτε το Άγιον Όρος είτε την κοινωνία γενικότερα, τότε με βάση τα σχετικά άρθρα του Καταστατικού Χάρτη του Αγίου Όρους, που έχει αυξημένη νομική ισχύ, λόγω του ότι επικυρώθηκε και από το 105 άρθρο του Ελληνικού Συντάγματος, καλούνται στις Καρυές του Αγίου Όρους και οι είκοσι Ηγούμενοι ούτως ώστε οι αποφάσεις να έχουν καλύτερα αποτελέσματα.